

hostivický měsíčník

ROČNÍK 18

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

LEDEN 1991

ČTĚTE UVNITŘ:

- STAROSTA K NOVÉMU ROKU
- ZPRÁVY Z RADNICE
- O MALÉ PRIVATIZACI
- SŇATEK Z ROZUMU, ANEB 41. ROK OD SLOUČENÍ NAŠICH OBCÍ
- STAV OKRESU PRAHA-ZÁPAD – DOKONČENÍ
- ZIMA DĚTSKÝCH LET PŘED 60 LETY
- MAKROBIOLOGICKÉ RECEPTY

ÚSPĚŠNÉ PŘEKONÁNÍ POTÍŽÍ,
KTERÉ URČITĚ PŘINESE ROK 1991,

PŘEJE REDAKCE HM

STAROSTA K NOVÉMU ROKU

ZPRÁVY Z RADNICE

Vážení spoluobčané,

na prahu nového roku vám ze srdce přeji splnění všech přání a tužeb, které ve svých myslích chováte.

K tomu ovšem budete potřebovat především trpělivost, houževnatost, ale i odvahu. To jsou totiž vlastnosti, které jediné vedou k trvalému úspěchu a jsou tvůrci toho, čemu říkáme - šťastný život. To neplatí jenom v ekonomických vztazích, platí to ve všech oblastech lidského života.

Přeji vám odvahu k vyjádření a obhajobě svého názoru na uspořádání věcí veřejných.

Přeji vám trpělivost v postupném, cílevědomém uspořádání všech meziobčanských vztahů.

Přeji vám houževnatost v prosazování ideálů, které vytryskly ze srdcí rozhodné většiny našeho národa na sklonku roku 1989 a na počátku roku 1990.

Ze všeho nejvíce vám přeji najít a udržet pokojnou cestu k jejich uplatňování.

Tyto vlastnosti našich občanů významně ovlivní a posílí splnění nezbytných úkolů, které musíme v Hostivici vyřešit. Všechny naše úkoly jsou vám dostatečně známy. Vycházejí totiž z nutnosti zachování života v našem domově a z jeho postupného zlepšování. Nelze od nich ustoupit a nelze je nesplnit. Jde přece o náš domov, hroby našich otců, kolébky našich dětí - denní život nás všech. Stavět domov slušných lidí neznamená chodit jen na brigády zvelebovacích akcí. Daleko trvalejší výsledky přinese výchova dětí v rodinách, ve škole i v dalších dětských a mládežnických organizacích.

Uplatněme svou osobní autoritu a příklad v ochraně a správě majetku ve svém okolí, ať již patří komukoliv.

Vystupujme a jednejme všude tak, abychom svůj vlastní majetek užívali a rozvíjeli, ale cizí přitom šetřili a nepoškozovali.

Věřím, že touto cestou, cestou demokracie a vzájemné tolerance, dosáhneme našich cílů.

Přeji vám, drazí spoluobčané, dobré zdraví, pevné nervy.

Přeji vám všem osobní pohodu a spokojenost v osobním životě.

Miroslav Zvára
starosta

V předvánočních dnech minulého roku navštívili Hostivici představitelé bavorského městečka Windischeschenbachu. Setkali se se starostou a dalšími členy zastupitelstva našeho města. Při setkání byly posouzeny možnosti vzájemné spolupráce v roce 1991. O podrobnostech budeme hostivickou veřejnost podrobně informovat.

Aspoň na první polovinu letošního roku zahladí vrásky na nejednom čele tato informace. Domovní odpad se od počátku ledna bude svážet opět v pravidelných čtrnáctidenních intervalech. Poputuje na skládku do Roztok. Tak zní dohoda mezi zastupitelstvy obou měst. Během poloviny roku bude Hostivice muset vybudovat prozatímní deponii domovního odpadu na svém katastru. A za tři, čtyři roky by měl být vybudován moderní závod na využití a likvidaci odpadu. Samozřejmě společně s dalšími obcemi. Časový plán svozu ve 2. polovině ledna :

10. u nádraží, Potoční ul.
15. Hostivice-sídliště, za školou
16. Litovice
21. Jeneček
22. Břve, V čekale
23. Palouky, Nouzov
24. u nádraží, Potoční ul.

Rozpis na únor a další měsíce najdete na v vývěskách v obchodech a v našem únorovém čísle. K celé problematice domovního odpadu se budeme pravidelně vracet.

Ještě v roce 1990 se sešli zástupci obecního zastupitelstva v Jenči a rada města Hostivice. V přátelské besedě hovořili o budoucí sousedské spolupráci a překonání všeho, co obě obce dříve rozdělovalo.

Budete se vdávat či ženit? Jestliže ano, jistě vás bude zajímat, že pověření uzavírat jménem České republiky sňatky mají tito členové městského zastupitelstva: Paní Ivonne Eiseltová a pánové ing. Josef Arnold, ing. Vladimír Podhorský, dr. Miroslav Zvára. Sňatky se mohou konat kdykoliv, včetně sobot, dle přání snoubenců. Poplatky, které se platí za uzavření sňatku jsou zveřejněny na úřední desce.

V budově základní školy úspěšně pokračují práce na obnově sociálního zařízení. Upravuje se rovněž školnický byt.

Usnesením vlády České republiky je v Hostivici zřízen městský úřad s rozšířenou působností. Znamená to, že v Hostivici, případně na expozituře v Rudné, se budou vyřizovat některé záležitosti občanů z dalších, asi deseti okolních obcí. Kromě Hostivice mají na okrese Praha-západ rozšířenou působnost ještě městské úřady v Roztokách, Jílovém, Černošicích a Mníšku p.Brdy.

Rada města Hostivice v souladu s pravomocí, kterou jí poskytuje zákon o obcích ustavilo tyto komise :

Stavební. Bude se zabývat celkovým stavebním rozvojem města a záležitostmi, které zákon svěřuje stavebním komisím. Předsedou komise je ing.arch.Bohumil Panta.

Veřejných prací. Tato komise má na starosti realizaci stavebních a technických prací, které bude podnikat město. V nejbližší době především kanalizaci, vodovod a deponium domovního odpadu. Předsedou je ing. Bohumír Machek.

Veřejného pořádku a životního prostředí. Působnost komise je zřejmá z jejího názvu. Samozřejmě je to působnost neobyčejně široká a závažná. Ze spojení dvou dříve samostatných komisí je zřetelný záměr důsledně postihovat každého, kdo poškozují životní prostředí. V čele komise je pan Jan Neumann.

Finanční komise nepotřebuje bližší vymezení. Co bude potřebovat jsou peníze. Držme ji palce, ať jich získá co nejvíce a daří se jí s nimi co nejlépe hospodařit. Předsedou je ing. Zdeněk Jelen.

Kontrolní komise očekává netrpělivě nový zákon o kontrole, který je v legislativním programu ČNR. Rozhodně nejde o pouhé pokračování v činnosti dřívějšího "Vlku", správně výboru lidové kontroly. Komisi předsedá pan Jiří Jelínek.

Sociální, zdravotní a bytová komise to nebude mít o nic lehčí než ostatní komise. Co slovo v jejím názvu, to balík problémů. Předsedou této komise je ing. Jiří Ráž.

Společenská komise nebude zdaleka dbát pouze na etiketu ve vzájemných vztazích mezi občany. Má na starosti širokou oblast společenského života od škol, přes kulturu, spolupráci s církvemi a zájmovými organizacemi až po tělovýchovu. Komisi vede ing. Josef Arnold.

Privatizační komisi předsedá ing. Vladimír Poďhorský. V dohodě s okresní privatizační komisí by měla tato komise připravit průběh malé privatizace v Hostivici a později se soustředí na

soustavnou spolupráci s podnikateli a firmami, které budou v Hostivici podnikat v oblasti obchodu a služeb.

Přestupkovému senátu předsedá JUDr. Irena Žeberová. O tomto orgánu a jeho členech si více povíme příště.

NĚKOLIK SLOV K MALÉ PRIVATIZACI

Zákonnými akty Federálního shromáždění a České národní rady jsou vytvořeny předpoklady k tomu, aby se reálně rozeběhla malá privatizace. Proč mluvíme o malé privatizaci a je-li rovněž privatizace velká, to objasnily denní tisk, rozhlas a televize určitě dostatečně. Jednu věc je však třeba zdůraznit, byť o ni už šla řeč mnohokrát. Privatizaci se dříve nebo později nevyhne žádná organizace, ať malá nebo velká, která hospodaří s tzv. národním majetkem. Kličkovat před touto skutečností je zhora zbytečné. Na druhé straně je pravda, že privatizace, nemá-li vyvolat více potíží, než je nezbytně nutné, musí být organizovaným procesem. Nuže, jak bude tento proces organizován.

V polovině prosince, tedy ve dnech, kdy píšete tyto řádky, se očekává jmenování dvacetičlenné okresní privatizační komise. Komisi jmenuje ministr pro správu národního majetku a jeho privatizaci. Komise je zvláštním státním orgánem odpovědným pouze ministrovi, který ji jmenoval. Pro práci v jednotlivých místech komise vytvoří své místní sekce. Ty se budou podílet na vlastním průběhu aukcí, jejich přípravě i vypořádání.

Komise zahájí činnost tím, že vyzve obecní zastupitelstva, organizace i nejširší občanskou veřejnost k podávání návrhů provozních jednotek vhodných k privatizaci. Po shromáždění návrhů a jejich zhodnocení komise sestaví seznam provozních jednotek určených k privatizaci a předloží jej ministerstvu pro správu národního majetku. Po schválení seznamu připraví komise aukce. Seznam provozních jednotek, které přejdou do dražby musí v daném místě viset na úřední desce nejméně 30 dnů. Samozřejmě je v zájmu věci, aby byl seznam zveřejněn i jiným způsobem. V průběhu této doby uspořádá místní sekce privatizační komise dvě prohlídky do aukce zahrzených provozních jednotek.

Prohlídky jsou určeny vážným zájemcům o koupi a platí se při nich dost vysoké vstupné. Aukce budou soustředěny do několika míst okresu. Nepochybně mezi nimi bude rovněž Hosti-

vice. Dražitelé, tedy aktivní účastníci dražby, opět platí relativně vysoký účastnický poplatek. Diváci pak vstupné 50 Kčs. Ale to už jsou podrobnosti, k nimž bude ještě čas se vrátit.

Zatím je důležité to, že do dražby se u nás v Hostivici mohou dostat všechny součásti Městského podniku služeb, Středočeského stavebního podniku, Oblastního podniku služeb, Trigý, Raje, Potravin i jiných obchodních organizací, u nichž je předpoklad, že najdou kupce. Samozřejmě do aukce nebudou zařazeny provozní jednotky, které se musí přednostně vrátit původním majitelům. Znovu opakují, že základní návrh na zařazení provozní jednotky do akce může podat kdokoli. Lámat si přitom hlavu, zda navrhovaná jednotka bude, či nebude vrácena původnímu majiteli, nemusí. Ověřit takové skutečnosti, to je jen jeden z úkolů privatizační komise.

UPOZORNĚJI!

Jednotné zemědělské družstvo v Chýni, zřejmě stále ještě nositel hrdého označení Čs.-sov. přátelství, což usuzuji z dopisního papíru, se přeměňuje ve sdružení akciových společností.

Několikrát jsem v tomto časopise i při jiných příležitostech upozornil na fakt, který si zřejmě v Chýni neuvědomují. Mám na mysli "delimitaci" pozemků a budov státního statku do užívání tehdejšího JZD Hostivice, k níž došlo v roce 1957. Pokud jde o pozemky, je věc naprosto zřejmá, jsou nadále vlastnictvím státu a není možné je jen tak převést do akciové společnosti. Našeho města se bezprostředně dotýká osud budov. Konkrétně t.zv. ovčína, kde má dnes JZD přidružený provoz opravy WAP a výroby nemocničních stolků a části hospodářských budov v areálu zámku, kde je zase reprografická výroba. Z obou nynějších přidružených provozů mají být opět akciové společnosti. Nic proti tomu, ale je JZD skutečně vlastníkem zmíněných budov a zaplatilo za ně státu, nebo je jen užívá. Břemeno dokazování je na JZD. A pokud nebude jednoznačně dokázáno, že jde o vlastnictví, nikoliv právo užívání jednotného zemědělského družstva, není přece možné, s těmito objekty vstupovat do akciové společnosti. Věřím, že počínání JZD si důkladně prověří příslušné státní orgány. Jinak bychom přece nebyli dobrými hospodáři se státním majetkem.

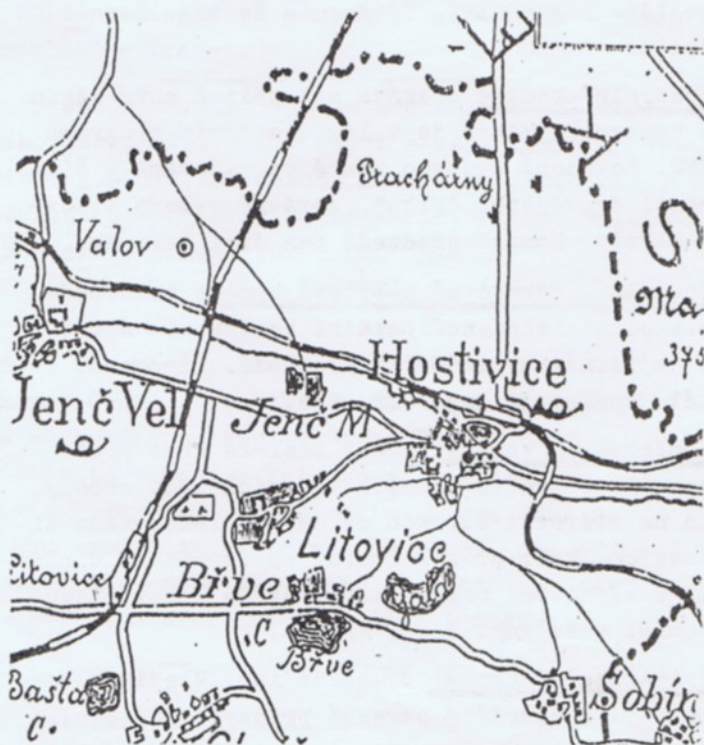
S.P.

SŇATEK Z ROZUMU!

Při nedávných jednáních o podobě federace se mnohokrát přirovnávalo spojení našich národů k sňatku. I o rozvodu se mluvilo. Ve víru událostí minulého roku nám uniklo jedno výročí. Bylo tomu 1.1.1990 právě čtyřicet let, co se sloučila Hostivice se spojenými obcemi Litovice, Břve a Jeneček do jednoho správního celku. Vzdor snahám šílených ideologů neprošel novotvar typu Švermov, Gottwaldov. Rozumná většina uhájila názor, že jméno Hostivice je dost dobré, aby i občané Litovic, Břvů a Jenečka ho přijali za své.

Zamysleme se nad tímto "sňatkem" se zpožděním alespoň dnes.

Dnešnímu pozorovateli se zdá spojení našich obcí samozřejmé. Ještě na začátku století nic nenasvědčovalo tomu, že k němu jednou dojde. Snad jen propletené katastry. Ještě jednou čtyřicet let proti toku času nachází naše obce stulené kolem svých návsi. Od litovické tvrze ke kostelu v Hostivici je přibližně stejně daleko jako od tvrze k sídlu panství (a pivovaru) v Jenči nebo od tvrze na náves (a k hospodě U Holasů) v Chýni. Ne snad vzdušnou čarou - po cestách. Ty tehdy ještě sloužily lidem, ne tak silnice, které se v té době začínají stavět podle požadavků vojáků. Proč tedy došlo ke spojení právě našich obcí? Byly to snad vazby historické?

Hostivice a okolí kolem roku 1880 (kresba autor)

Málokde nalezneme v sousedství dvě obce, které by se tolik lišily vznikem, vývojem i obrazem života. Litovice byly od samého počátku vsí poddanskou. Hostivice byla vsí kolonizační a sídlili tu osobně svobodní lidé. Soudně i správou patřili k malostranské rychtě. Byli tu i zemané, ti však drželi stejné, mnohdy chudší dvory, než měli jejich měšťanští sousedé. Vyrovnaní postavení obcí přinesla až dvojí porážka odboje českých stavů proti Habsburkům. Prvá znamenala konec rozvoje měšťanstva a druhá vyhnala českou nekatolickou šlechtu. Hostivice se stala poddanskou vesnicí po čtyřech stech létech také. Ostatně po třicetileté válce asi mnoho užitku ze vsi páni stejně neměli. Pan Žďárský, když ho církevní úřady nutí, aby opravil pobořený kostel v Hostivici, píše, že není téměř pro koho. Růst vsí byl velmi pomalý. Po dalších dvou stech létech padla panská správa a zavádějí se státní úřady. Byla to Hostivice, která se stala středem regionu. Chodilo se sem do školy, do kostela, byla tu pošta a četnická stanice. Nádraží měly obě obce. Hostivické bylo nesrovnatelně významnější pro život obce a okolí. Úředníci, učitelé a bohatí sedláci vytvořili elitu. K této smetánce patřil i pan správce z litovického velkostatku a několik litovických sedláků. To však bylo všechno litovické panstvo. Převládali tu železniční zřízenci, řemeslníci, několik živnostníků a zemědělství dělníci z velkostatku. Z jedné vesnice do druhé se chodilo (a ještě dlouho bude) polmi.

Významnější růst začíná teprve v prvním desetiletí našeho století. Pravá exploze stavebního ruchu nastává až po vzniku republiky. Během dvou desetiletí vzrostou vesnice na několikánásobek. Už nejsou propleteny pouze katastry, navzájem prorůstají nové čtvrti. Svědčí o tom zapomínané názvy "litovická Hostivice", "hostivický Jeneček". Překotný růst obcí nepřispěl výrazněji k vyrovnání sociálních a společenských rozdílů. Hostivice nadále přitahuje střední vrstvy. Pozemková reforma a tím laciné parcely umožňují v Litovicích stavět i sociálně slabším občanům. Hostivice měla všechny předpoklady stát se městysem. Přesto se místním notáblům nepodařilo tento statut pro Hostivici dosáhnout. Tehdy to nebyl prázdný pojem či otázka prestiže. Znamenalo to právo pořádat trhy.

Válka zmařila všechny naděje. Hostivice a Litovice prožily nejdelších šest let svojí historie.

O spojení obcí se jednalo ještě před ukončením války. Proti němu svorně a úspěšně vystoupili konzervativci a lokální patrioti zprava

i zleva. Trvalo ještě dalších pět let, než ke spojení došlo, jaký však to byl rozdíl! Ve čtyřicátém pátém byla šance vytvořit v obci politický systém, který při veškeré pluralitě by směřoval k soutěži, kdo více prospěje obci, v roce 1950 to již byla KSČ, jejíž místní vůdové kladli meze politickému životu a pilně osekávali vše, co bylo nad jejich schopnost chápání, vše, co se jim zdálo málo proletářské, co se vymykalo velkému vzoru. Krátká doba po válce přinesla nevídaný rozvoj iniciativy občanů. V roce spojení už však mnoho těch, kteří pod dojmem vítězství SSSR ve válce, vstoupili do KSČ, začalo ztrácet iluze. Straničtí vůdové mnoho o iniciativu nestáli. V období politiky, pák a převodů byla spíše na obtíž. Falešné představy o možnostech socialismu vedly k likvidaci infrastruktury, která nadto v nových čtvrtích nestačila zakotvit a ustálit se. Překotné změny v obchodě, řemeslech a zemědělství způsobil rozpad tradičních vztahů, aniž byly nahrazeny rovnocennou strukturou. Zanikl spolkový život, rozpadl se Bendl, sokolskou obětavost nahradily refundované nácviky, neudržela se Lidová škola umění, dílčí regiony přišly o své obchody a hospody. Stavba rodinného domku je dodnes mnoholetým martyriem. Výsměchem bylo, že Hostivice se stala střediskovou obcí a posléze městem. Jezdí se odtud nakupovat do Jenče a do dříve posmívané, ospalé Unhoště. Kde jsou ty doby, kdy celý kraj nakupoval v Hostivici nábytek a železářské zboží, kdy do Jenečka se jezdilo pro ovocné stromky a pro stavební materiál, kdy naše obce mmoží Pražáci znali jen podle toho, že ležely vedle proslulého koupaliště na Břevském rybníku. Kdo ví, že se tu na několika místech pekl chleba, žádaný po širokém okolí. Hostivická mlékárna byla vyhlášena svými jogurty. Obávám se, že dnes nejen mlékárna, ale celé město Hostivice není vyhlášeno ničím.

Co tedy dále? Byl by lepší rozvod a pokus o samostatnou cestu obcí? To v žádném případě. Mladší generace by nepochopily o čem je vlastně řeč. Patříme k sobě a spolu musíme dát našemu svazku smysl, který měl mít od samého začátku. V první řadě cílevědomě pěstovat hrdost na svoje město. Dělat vše pro to, aby bylo nač být hrdý. Společenský život využít pro posílení pocitu sounáležitosti s obcí, ničení hodnot a chuligánství odsoudit k opovržení. Obnovit síť obchodů a služeb, ulehčit život občanů nejen při stavbě rodinného domku. Zlepšit dopravu, rozšířit telefonní síť... Že je to práce pro dvě generace? A co? Začít někdo musí, i když nám při tom bude často krušno. Deset let není zas tak dlouhá doba. Udělejme vše pro to, aby ve

dni, kdy shodou okolností začne nové tisíciletí a svazek našich obcí bude slavit zlaté jubileum, jsme mohli říci, že se udělalo kus poctivé práce.

Jiří Pergl

STAV OKRESU PRAHA-ZÁPAD

Sociální situace:

Ze specifických podmínek územního uspořádání a demografického vývoje plyne v republice ojedinělá situace, že podle podaných žádostí o umístění plně postačuje kapacita domovů důchodců. Zdaleka však není možno konstatovat, že v této sféře je vše v pořádku. Dosud není zajištěno plné soukromí obyvatel (optimální obsazení jednotlivých pokojů jsou dva obyvatelé). Některá zařízení jsou zcela nevyhovující, např. domov důchodců v Mníšku. Proto byla připravována nová řešení, která pro současnou majetkoprávní nevyjasněnost však byla pozastavena.

Věkové složení obyvatel našeho okresu je již po řadu let značně nepříznivé. Obyvatelstvo stárne. Mladí lidé, zvláště na malých vesnicích, nezůstávají na okrese a stěhují se do měst, především do Prahy. Tím vzniká řada problémů v sociální situaci starých občanů. Vzhledem k tomu, že v drtivé většině zůstávají staří občané ve svých rodinných domcích či v rodinných domcích svých blízkých, bylo by nutno podstatně rozšířit formy přímé výpomoci. Pečovatelská služba je poskytována ve větších sídelních celcích (pečovatelka pečuje cca o 7 pečovaných), ale na malých vesnicích, kde žije podstatná část našich starých spoluobčanů, pečovatelská služba zavedena není.

Poměrně vysoké procento občanů na našem okrese je zdravotně postižených. Jde cca o 2.500 občanů částečně nebo plně invalidních. Zvláště problematické je jejich pracovní zařazení. Na okrese nepracuje žádné družstvo invalidů, které by mělo sídlo na okrese.

Kultura:

V celkové charakteristice okresu má nezastupitelné místo i celá oblast kultury. Síť kulturních zařízení (knihoven, kin, kulturních středisek) je poměrně hustá a skládá se z profesionálních a neprofesionálních zařízení.

Okresní zařízení, která zajišťují odborný dohled a pomoc, sídlí na území hlavního města Prahy, což je značně nepříznivé. Finanční prostředky vynakládané na jejich činnost byly využívány převážně mimo náš okres.

Obchod, služby, doprava:

V úvodní části tohoto přehledu bylo řečeno, že likvidace soukromých živností, obchodu a řemesel patří mezi akty, které nejpronikavěji, bohužel v záporném smyslu, ovlivnily každodenní život obyvatel okresu. Na začátku 50. let bylo donuceno několik desítek obyvatel každé obce podstatně změnit dosavadní způsob života. V nejednom případě byli tito lidé zbaveni majetku, který se v jejich rodinách udržoval řadu generací. Následovala destrukce do té doby vyhovujícího systému pořizování běžných nákupů a služeb. Přes četné reorganizace a různá přeskupení s tendencí hned k integraci, hned k desintegraci se nikdy nepodařilo tento systém nahradit efektivní činností socialistických organizací.

Nejzávažnějším problémem a dědictvím minulých let je stav v oblasti svozu a likvidace tuhého komunálního odpadu /TKO/.

Další likvidace prostým skládkováním není nadále možná. Jiný způsob však zatím není připraven.

Z etického hlediska bude neobyčejně hluboce pociťována situace, jež vznikla odmítnutím pražských krematorií fungovat i pro okres Praha-západ. Také v tomto případě jde o důsledky dlouhodobého odkládání řešení, nejen v okrese, ale i v Praze.

Popsaná situace v oblasti obchodu a služeb se zřejmě výrazně promění po přijetí legislativních opatření k navrácení neoprávněně odňatých majetků (reprivatizace) a privatizací dalších provozoven služeb, místní výroby a obchodů (malá privatizace). Připočteme-li dosavadní rozvoj soukromého podnikání, kdy od 1. září 1990 bylo na ONV Praha-západ zaregistrováno 850 podnikatelů a 1550 podnikatelů podniká na základě dříve vydaných povolení, můžeme očekávat rychlý rozpad dnešních organizací dosud napojených na hospodářství národních výborů. Všestranná podpora tomuto procesu je jedním z nejzávažnějších úkolů za krátký čas samosprávných obcí.

Okresem Praha-západ prochází celkem 642,315 km silnic, z toho 59,629 km I. třídy, 150,884 km II. třídy a 431,802 km III. třídy (v I. třídách je 20,733 km čtyřpruhů).

Kvalita silniční sítě je různorodá. Na poměrně velmi dobré úrovni jsou silnice I. třídy, s bezprašnými povrchy a odpovídajícím příslušenstvím. Silnice II. třídy mají vesměs bezprašné povrchy.

Veřejná doprava je až na malé výjimky zapojena na autobusovou dopravu ČSAD. K úspěchům patří, že jízdní řády respektují začátky a ukončení školního vyučování a pracovní doby větších závodů. Není však vyřešena otázka kultury cestování (přepřelování autobusů, zejména Roztoky, Hostivice, Jílové, Jesenice, Ořech) a dopravní spojení obcí v časech mimo dopravní špičku.

Závěr:

Předkládaná zpráva o stavu okresu vznikla z rozhodnutí R ONV s cílem, aby nové správní orgány ve městech a obcích i nové správní orgány okresu dostaly k dispozici aktuální údaje o stavu okresu i s určitým pokusem o naznačení příčin, proč je tento stav nepříliš příznivý.

Za kritické problémy ve stavu okresu by bylo možné označit mnohé z toho, o čem byla v předcházejícím textu řeč. Mezi nimi je však několik problémů zvláště alarmujících, pro něž je bez přehánění možné použít označení krizové. Je to nedostatek kvalitní pitné vody, likvidace tuhých i tekutých komunálních odpadů a stav školních budov.

Tato zpráva je v mnohém jiná, než přehledy dříve předkládané poslancům ONV. Nezakrývá problémy ani je nezveličuje. Avšak po desetiletí proklamované úspěchy v rozvoji okresu a stejné proklamace o rozkvětu měst a obcí byly klamáním veřejnosti. Nejvíce však klamáním těch, kdo se zasloužili alespoň o dílčí úspěchy uplynulých 40ti let. Záměrně totiž nedocházelo k poměrování dosažených výsledků s tím, co dokázaly obdobné regiony a jednotlivé obce za naší západní hranicí. Záměrně se zamlžovala fakta o tom, co bylo v našich obcích postaveno v I. polovině tohoto století. Důvody jsou zřejmé, lidé by totiž dříve nahlédli, že systém, který jim byl vnučen devalvuje výsledky jejich poctivého úsilí. Nahlédli by, že mimo tento systém můžeme i my dokázat mnohem více, že i my jsme schopni vytvořit prosperující občanská společenství ve městech a obcích okresu Praha-západ.

ZIMA DĚTSKÝCH LET PŘED ŠEDESÁTI LETY

kresba Vl. Stanislav

Petr Kříčka: "Půl tuctu rarášků a dáblíků,
my celou dědinou jsme třásli.
My šťastná léta spolu prožili,
my spolu prali se a měli se přec
rádi.

Takhle vzpomínal na své mládí básník Petr Kříčka. Že to bylo na Českomoravské vrchovině? Ale podobně to prožívali vesničtí kluci všude, a tedy před šedesáti léty i u nás v Hostivici. Nic je nermoutilo, že sv. Martin nepřijel na bílém koni, jen když mrzlo aspoň naholo a na kdejaké louži se objevilo ledové zrcátko. Jak to nezvykle praskalo a klouzalo a studilo - chutnalo! Neboť ten první led se musel i ochutnat! Že je to nezdravé? Pro nás - kdepak! Jakou kouzelnou silou přitahoval zmrzlý rybník. A na hostivické návsi byly tehdy rybníky dokonce dva. Selský /"selčák"/, mělký, bahnitý, v létě plný pijavek a žab, sloužil k plavení a brodění koní i mytí vozů po návratu z polí. Panský rybník /"pančák"/, hned vedle, byl hluboký, v létě zarostlý okřehkem a řasami, pravý ráj pro buchanky a perloočky, ale i pro koupající se adámky. Teď v zimě sotva se objeví led, černaly se břehy školáky, od zvědavých prvňáčků s kukadly navrch hlavy po zkušené "mazáky" z měšťanské školy. Tí zkoušeli nejdříve patou vyrazit "holubičku", pak kameny prorazit led a teprve potom se pustit do rupání

- přeběhnout kus po křehkém ledu. Ta odvaha, když praskání varovalo před probořením - jak byli šikovni ti kluci ulice a jaký obdiv budili! Ale běda, když se probořili a nabrali si do bot! V mžiku se z obdivovatelů stali malí počouchlíci křikem ohlašující, že "Cizda se vy-kou-pááá!". Soudržnost mezáků nesnesla takovou pohanu: "Tak to zkus ty ůrvanej pose-routko!" - "Taky že jo", přijal výzvu uražený křikloun a přizval kamaráda. "A přes celej rybník - ale za námi, "připustili mstitelé. Za nimi tedy, netušíce zradu, se pustili "zajíci". Ti první stejnými skoky vzduli led do vln - a vzdutou vlnu za nimi prošlápli učedníci. A už se koupali a pěkně po pás! Zoufalé pomoc volalo o smilování a záchranu. Ke cti tehdejších kluků musím říci, že nikdy nenechali nikoho v nouzi. Plaňky z plotu u zámku se staly těmi "stébly, jichž se tonoucí chytá". Byli vyloveni, zmáčení vodníčci, vyléčení z bujnosti, zhroucení ve svém žalu a mazali domů - sušit se, ale i pro pravděpodobný vý-prask. Proto byl v zimě tak vážený syn pekaře L. P., neboť u něho v pekárně u pece se mohli smolaři svléknout donaha a usušit sebe i své svršky. Kolik dětí tak zachránil. Jen jednoho nikoli. Ten čtrnáctiletý chlapec se příliš bál jít domů a sušil se, bůhví kdo mu to poradil, na věži kostela. Zápal plic a smrt zmařila život čiperného chlapce, jediného synka rodičů.

Konec zábav na ledu znamenal příchod le-dařů. Deset až patnáct centimetrů silný led sekali na kry, háky vytahovali na břeh a nakládali na fasaňky /vozy s vysouvateľnými čely/. Led odváželi do hostince U Neraďů /nyní hotel U chmelového keře/ a otvorem schazovali do led-nice. Zásoba ledu musela chladit pivo až do příští zimy. Opuštěného, napůl vysekaného rybníka se ujali opět kluci, tentokrát se sekýrami. Vysekávali čtvercové kry - lodnice - dírou uprostřed prostrčili klacek, naskočili a hurá do světa! Byla to setsakra plavba, kra se nořila do vody hned vpředu hned vzadu a kluci nestačili udržovat rovnováhu. Že byli spocení námahou a v botách měli vodu, to patřilo k slá-vě mořeplavců. Ale to se nesměli přiblížit do rohu rybníka, kde jak mravkolev číhal nějaký "dobrák". Naskočil na lodnici, a dřív než se začala potápět, přeběhl a vyskočil na břeh. A trosečníkům zbyl jen pokřik: "Počkej, ty hajzle ... tebe si pučíme ... no ty se poměješ!" A zmáčení po kolena lezli na břeh a henem k teplým kammům - pro pár hřejivých pohlavků z ruky pilné. Všechna sláva - polní tráva. A co brusle a hokej? To první bylo vzácné, to druhé neznámé. Stalo se občas, že kluk našel

brusle na smetkách, které sem vyvážely z Prahy parní automobily "sentinely". Nebo je podědil po zámožném bratraci z města. Jezdil pak zpravidla jen na jedné, tu druhou půjčil nejlepšímu kamarádovi, a spíš se belhali, než klouzali - žádný požitek. Zato na klouzačce se viděly kousky - na bobek, na jedné noze, podjíždění skrz nohy, vlak, klouzání s obratem nebo výskokem, dva proti sobě hodiny a tak dále podle schopností a odvahy. Že to proti dnešnímu hokeji a krasobruslení nic není? Tak to zkuste - ale za modřiny viňte jen sebe!

Každá zábava časem zevšední - i legrácky na ledu - a děti toužily po změně. Dychtivě proto vyhlížely šednoucí oblohu, kdy se z ní posype sníh. A sotva se zachumelilo, vyhrnuly se děti se sánkami. Ale jakými! Tak tahle holčička si moc neužije - táhne těžké dřevěné sánky s korbou a ojí a v nich ročního špunta, jen oči a bambulka u nosu mu z šátku koukají. Snad ji někdo svezé, než se pumpříček rozeře a ona zas bude vozit - malá chůvička. Líp je na tom tamhleten čtvrták - má sánky s železným spodkem a dřevěným sedátkem, jenže jsou trochu vysoké, a tedy vratké. Těch kotrmelců - no nazdar! Zato teď se podíváme na výtvořky - letí sem dva "vynálezci - koumáci". Jeden táhne čelo od bedny a naspodu přišroubované brusle - je to chytré, ale jen na přemrzlý sníh, jinak se brusle zaříznu a veškerá jízda žádná. Ten druhý si vyrobil ze dřeva jakési předchůdce dnešních "bobů - pekáčů" a určitě se nezvrhne. Ale králem sanice se nestane. To spíš tahle žabka - půl kluka. Má sánky nízké, z lehkých latěk bez rohů, tak lehce se nepřekotí. A umí to - jezdí jak čert na rybičku - ve stoje, pozpátku, otočí se na hodiny a sviští dál. Největší haló bylo u Čermáků za kostelem, kam bylo ze staré školy /dnes Dům služeb/ nejbliž. Ne každý měl sánky, a tak musel na kamaráda s důvtipem: "Hele, já se s tebou svezu, jó. - Až naprší a uschne! - Tak já tě roztlačím, chceš? - Tůdle!" Ale to už nezvaný host roztlačil sáně a hup na ně zezadu na volné sedadlo a lakomému majiteli nezbylo, než vzít to na vědomí. Známým "krkounům" se ztrpčovala jízda koulováním sněhem za krk, převržením do sněhu zkrátka na lakotu byl účinný lék. Byli však kluci hrdí, ti se nedoprošovali a sjeli z nouze i na dřevěném pouzdru od houslí /futrále/. Jen jediný úraz pamatuji, když V ouvoze /dnes zasypaném u Stavebních izolací/ sjel z krátkého, ale prudkého svahu "smolař", narazil na zmrzlé železo a uhodil se, kde to kluka nejvíc bolí. Soucitní kamarádi ho vezli domů a "Nebřeč,

to nic není...než se voženíš, tak tě to přejde ...!" Skořápka drsná, ale klukovské srdce soucitné. Starší mládež sánkovala za mlýnem, nad pískovnou za nádražím a největší od vazové sjížděli ze "šreků", východního svahu železničního náspu nad dnešní čističkou - ta tenkrát nestála. Jízda pekelná, prudká, až čepice lítala, přešla na úpatí svahu na "hobla" /u lyžař. můstku buben/, ten vyhodil sánkaře do výšky, takže proletěl tři čtyři metry vzduchem a dopadl. Sánky se buď zařizly do sněhu a jezdec přeletěl, nebo - ta sláva, ta pýcha, ten pardál! - dojel do louky ve zdraví.

Po první válce se, jen zřídka objevilo na silnici auto. Nákladní měla jen továrna na šrouby Staněk a Ponec, osobní p. dr. Houba. Zato nákladní sáně tažené koňmi nebyly vzácné. Ale největší obdiv budily selské osobní saně. Na mohutné dřevěné kostře a sanicích spočívala zelená proutěná korba a v ní kozlík pro kočího a spolujezdce a za ním sedadlo pro další dvě osoby, zachumlané v kožichu, beranici či šátku, s nohama zabalenýma v houních. A jízda, tichá, nebesky plavná, sanice šustily po sněhu, koně bujně odfrkovali a kopyta tlumeně dusala, rožničky chřestily nebo zvonky cinkaly. Obrázek jako z pohlednice. Ale tak jsem viděl sedláky ze Sobína či Brvů jezdit na vlak na nádraží. To všechno už pominulo, jen děti a jejich zábavy zůstaly, i když trochu jiné. Ale my jsme je prožívali přece jen interněji a skromněji.

A. Saifrt

ZAHRÁDKA

Když jsem poprvé viděl pozemek naší zahrádky, řekl jsem si, že horší místo už asi nikde není. Bodláky a vysoká tráva se kývaly ve větru jako smuteční vlajky a znamení dřiny, která na nás čeká. Dva roky usilovné práce a zahrádka začala vydávat první plody naší námahy. Dnes už by v naší zahrádce dřívější místo smutku nikdo nepoznal.

Na jaře si stromy oblékají bílé závoje květů, země vydechuje svou syrovou vůni a různobarevné květy tulipánů zdálky zdraví kolemjdoucí. Nejraději mám měsíc květen. To v budouce pro sýkorky se ozývá hemžení, vrtění a později vícehlasý pískot ptačích mláďat. Když ptačí rodiče vyvádějí své děti, to je teprve veselo. Nejistě se rozhlížející mláďata klikatě létají a hledají záchranu na nejbližší větvi. Méně zdatná se ocitnou rovnou na zemi. To potom sbírám tři-

soucí se chomáčky peří a zavěšují je na větvičky jako vánoční ozdoby.

I v létě má zahrádka své kouzlo. Krvavé krůpěje malin a rybízu se lahodně rozpouštějí na jazyku. Když slunce pálí jako o závod, namáčím se ve vaně do chladné vody a pozoruji roje létajícího hmyzu a ještěrky zálibně se vyhřívající na kamení.

Podzimní přípravu zahrádky na zimu nemám moc rád. Země mi připomíná unavené tělo, které touží po odpočinku. Smutné stromy bez listů, sychravé počasí, zavlhlý chlad, který drze proniká až na kůži. Několik osamělých hlávek kapusty slibuje poslední zeleninovou pochoutku. Jen horké pečené brambory zlepší náladu.

Bílá zimní peřina udělá všem radostem konec, ale zároveň slibuje, že s novým jarem se všechno bude opakovat.

Jaroslav Bohdal

MAKROBIOKLUB

Smysl makrobioklubu v Hostivici. Jak vrátit člověku zdraví, soudnost a vnitřní vyrovnanost prostřednictvím stravy? Sami určitě poznáte, nebude to snadná záležitost. Jedno vám však můžeme slíbit už nyní na začátku.

Každý nemocný, který přestane jíst špatné a nevhodné jídlo - chemikálie, znečištěné potraviny, drogy a cukr, ... si zlepší svůj zdravotní stav. Být zdravý, je základním předpokladem pro spokojený život. Každý třetí až čtvrtý jedinec má v sobě zakódovány zárodky zhoubných nádorů. Lidstvo sužují bolesti kloubů a páteře, cukrovka, alergie, těžké ekzémy.

Jíst makrobiotickou stravu je pro zdraví málo. Člověk se také musí zajímat, jak a proč své zdraví ztratil a jak se musí změnit, aby je opět získal. Zapamatujme si dobře větu: "Každý člověk má jenom dva zdroje: to, co má v hlavě, a čas". Jak se s těmito dvěma zdroji naučíme nakládat, tak budeme úspěšní. Ve zdraví, v práci, v životě.

V makrobioticky vytvářené stravě se používají téměř výhradně celá zrna obilnin, čerstvá zelenina, luštěniny a ovoce. Úprava těchto surovin je co nejjednodušší, tedy krátká a bez použití několikastupňového zpracování.

Makrobiotická dieta tedy není kompletně vegetariánskou stravou. Používá se v ní menší množství bílého masa ryb a jiných vodních živočichů. Z makrobiotického talíře zmizelo mléko, cukr, bílá mouka.

Uvádíme vám první příklad z makrobiotického jídelníčku:

Jahelná polévka

2 lžíce jahel, 2 plátky cibule, 1 mrkev, plátek celeru, sůl, 5-6 hrnků vody.

Jáhly připravíme podle stáří buď opražením na sucho a nebo spařením vroucí vodou. Odstraníme tak eventuální hořkost, která vzniká při skladování jahel (pozor na záruční lhůtu jahel!). Do hrnce dáme nakrájenou cibuli, mrkev a celer a na zeleninu navrstvíme jáhly. Zalijeme vodou a vaříme na mírném plameni. Vodu přidáváme podle bobtnání jahel. Ty jsou měkké asi po 20 minutách varu. Polévku v této fázi nemícháme. Po změknutí jahel přilejeme vodu podle toho, kolik chceme polévky, a vaříme ještě 10 minut. Osolíme a podáváme s čerstvými natěmi zelenin.

Jáhlové škrubáčky

- předpis pro 4 osoby

120 g jahel, 50 g hladké celozrnné mouky, špetka soli.

Jáhly namočíme na 2 hodiny do studené vody a uvaříme. Do horkých jahel utvoříme několik důlků vařečkou, vsypeme celozrnnou mouku a sůl a necháme asi 10 minut pod poklicí a izolační utěrkou propařit. Pak vařečkou vypracujeme škrubáčky, které servírujeme na slano (politě rozpuštěným Junem) nebo nasladko s mákem a politě sladěnkou /sladový extrakt/, Juno. Škrubáčky můžete opéci též na oleji a podávat se zeleninovým salátem.

(Vaření jahel: namočit na 2 hodiny, vodu slejeme a jáhly dobře propereme, přitom odplavíme načernalá zrnka slupky. Jáhly přelijeme dvojnásobným množstvím vody a přivedeme k varu bez pokličky. Sbíráme pěnu, která se tvoří na povrchu. Až se pěna přestane tvořit, stáhneme oheň na minimum, případně dolejeme trochu vody a kastrol přikryjeme pokličkou. Vaříme asi 8 min. Poté kastrol s poklicí přikryjeme izolační utěrkou a na vypnutém vařiči necháme dojít ještě asi 1/2 hodiny.

Na závěr ještě několik základních rad:

Jezte tehdy, když máte hlad a dokud máte hlad. Žvýkejte pomalu a s rozmyslem.

Vyhýbejte se cukru, ale i medu a umělým sladidlům.

Vyhýbejte se potravinám, které obsahují úmyslně přidané chemikálie.

Vyhýbejte se umělým nápojům. Nepijte mléko.

Pokud mléčný výrobek, málo a zakysaný.

Ze živočišných potravin dávejte jednoznačně přednost rybám, drůbeži, používejte málo oleje a málo soli.

Mnohému z vás možná připadá, že výživa je samozřejmý jev. S jídlem přece přijímáme potřebné živiny a náš organismus se patřičně vyvíjí. Přesto jsou poruchy ve výživě vedoucí k mnoha onemocněním u současné populace velmi časté. Problémy spojenými s výživou se zabývá řada odborníků, ale to, abychom mnoha poruchám předešli, můžeme ovlivnit my sami.

Přejeme vám proto ve vašem snažení mnoho zdaru, vaše zdraví je ve vašich rukách.

V. K.

ELEGICKÁ POUŤ ZA SVĚTLEM

Mnul jsem si ruce do takové míry, že dostaly barvu zánovních železničářských uniforem, natýkaly a vadly, strčil jsem je tedy do kapes, ani to nepomohlo, jednoduše chtěly psát, svrběly a svrběly a do té kouzelné křivky na bílém oblaku, zatím tak nevinném, toužily převést onu pýchu, již každý autor nazývá nábojem, a stanout na vrcholku sopky bez lávy a popelu, rozkřičet všechny kameny, rozkřičet, i když všechno mlčí.

Probudit z celý rok trvajících zimního spánku, zatnout do seschlého kmene a věřit v mízu života?

Namísto náplně leskne se sekyra, kameny z ocele. Stejněho kovu nepoddajné ostří rozpoutá jiskry, hle, zápachem křemene již šíří se vzduch! Udeř a popálíš se, udeř a kámen tě zasype!

Mlčí a spí, v žilách apatii.

V ruce třímám nástroj - formu mého obsahu, jeho žilami protéká víra, proč se, národe můj, probouzíš vždy v chvílích nejtěžších? Krvavé ruce s mozoly našich předků, s velikou nadějí roubující ducha i tělo této školy, kámen po kameni v potu vystavěné, zaslouží si nové, proudící mízy, bylo to ohnivě srdce s Komenského bustou, tepnami a žilkami, které již tolikrát naráželo do žuly, kam s transfúzí?

Nejenom tento odpor zdá se být těžký, vítr ohýbá ztrouchnivělé větve, je třeba zasadit srdce nové a rozmetat řečiště plné bláta, topeného v uspokojení.

Výmluvy zanechme někde v koutku, zanechme spát i viny minulosti, obraťme svou tvář na roli dědiců něčeho, za co se jiní vzdávali pokojného žití, a dědiců těch, kteří nenechali v klidu spát kameny, ať byly sebetvrší, protože oni, ač většinou zasypávání, stojí za námi, hlavu vztyčenou.

Tmavá linka pokračuje ve své dlouhé pouti, klikatí se a pláče, slzy usychají a pokoušejí

se jako jedovaté šípky prolétnout žulovým médiem známostí. Usychají, rukou od inkoustu utírám si navlhle tváře. Volby, pouze jediná strana snesla radost poznání do řádků svých slibů tady, v tomto hradišti, bude vztah obrozenský stačit parnímu válci?

Proč tváří se ctihodní městečka, jako by naše mateřština byla jen nutnou zlovůli příchozího biče? Vždyť je to rodný jazyk, jazyk nejkrásnější, tolikrát od prachu otřený, mozolnatou i učenou rukou pohlazený, jazyk vyleštěný do takové krásy, v níž zní pýcha hrdosti a jářavé radosti nad jeho poezií, nad jeho silou v tolika bojích i krví ověncenou.

V povětrí zvedá se vítr, bělavé beránky na obloze dávají sbohem temným mrakům. Z proutku do země zabořnutého vyrašily zelené hvězdičky.

Rozednívá se, modrá křivka se však vydává na svou novou pouť.

Aleš Marek, ZŠ Hostivice

PŘED UZÁVĚRKOU

Z á p i s do Mateřské školy v Hostivici

proběhne v měsících lednu a únoru 1991.
Přijímají se děti narozené do 31.8.1988.
Přihlášky jsou k dispozici v MŠ Hostivice.

Novou službu, kopírování písemností do formátu A4, zavádí Hostivické kulturní středisko.
Informujte se na tel. 395 297.

4.1.1991 navštívila základní školu v našem městě ředitelka školy z bavorského Windisch-eschenbachu. Setkala se s celým hostivickým pedagogickým sborem. Učitelé z obou měst si dohodli vzájemné návštěvy. Dojde k nim už v příštích dnech. Plánuje se i výměna dětí. Ty si však musí počkat až na prázdniny.

Konečně, také 4.1.1991, zmizela z Husova náměstí nepěkná bouda, která nás v uplynulých měsících tolik zlobila. Zatím je na parkovišti před Dělnickým domem.

Do třetice se stalo 4.1.1991. Televize ohlásila vraždu taxikáře na silnici v okrese Praha-západ. Vyšetřování probíhá i v našem městě.

Kdo je novým majitelem spálené hájovny?
Zatím jsme se to nedozvěděli, ale věříme, že už příště budeme moci čtenářům na tuto otázku odpovědět.

KRONIKA ŽIVOTA

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

M n o h o š t ě s t í

SŇATEK UZAVŘELI

P ř e j e m e š ť a s t n o u c e s t u
ž i v o t e m

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Jaroslav Kučera	1907	2. 11. 1990
Božena Ogárková	1908	27. 11. 1990
Oskar Máj	1943	28. 11. 1990

Č e s t j e j i c h p a m á t c e

VZPOMÍNKA

Dne 9. ledna 1991 vzpomeneme 6. výročí úmrtí paní Olínky R o c h u s o v é .

Vzpomeněte s námi.

Josef Rochus
manžel

Dne 17. ledna tomu bude 10 let, co nás navždy opustil manžel, tatínek, dědeček, soudruh Václav Hurt.

Kdo jste ho znali vzpomeněte s námi.

Manželka, děti a vnoučata

PŘÍSLOVÍ

Dobrá studna v suchu vodu dává, dobrý přítel v nouzi se poznává.

KINO

Únor

1., 2.	Osudová přitažlivost	+ USA
5.	Policajt. umí karate	Japonsko
8., 9.	Příští ráno	+ USA
12.	Člověk proti zkáze	ČSR
15., 16.	Ten, kdo mě hlídá	+ USA
19.	Nástrahy velkoměsta	Itálie
22., 23.	Půlnoční běh	USA
26.	Poslední císařovna	Čína

+ do 15 let nepřístupno

Změna programu vyhrazena

KINO DĚTEM

2.	Jestřábí moudrost	ČSR
16.	Princezna husopaska	NDR

KULTURNÍ POŘADY

leden :

- 14. - Úvod do makrobiotiky - přednáška v 19,00 v Dělnickém domě v Hostivici
- 19. - koncert žáků hudebních kursů ve 14,00 v Dělnickém domě v Hostivici
- 26. - Representační ples SRPŠ ZŠ a MĚKS Hostivice ve 20,00 v Dělnickém domě v Hostivici, bohatá tombola - dary místních podniků a podnikatelů v Hostivici. Srdečně zveme všechny příznivce společenské zábavy, prožijete s nimi hezký večer.
- 31. - zájezd do divadla JUDr. Jahelka - zpívající právník

únor :

- 16. - Úvod do makrobiotiky - přednáška v 19,00 v Dělnickém domě v Hostivici
- 9. - Chovatelský ples, ve 20,00 v Dělnickém domě v Hostivici, tombola
- 13. - dětské představení v MŠ Hostivice "Rozmarná putování"

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Řídí: Redakční rada: S. Plicka (předseda),

M. Zvára, A. Tejnor, K. Šícha, J. Stejspal,

J. Pergl, Č. Macháček, E. Hrbková

ilustrace Vl. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křižková

Tiskne: EDITPRESS Rudná

Předáno do tisku: 4.1.1991

- 13. - Večer s paní Bohdalovou, zájezd do divadla
- 23. - Masopustní zábava ve 20,00 v Dělnickém domě v Hostivici, vstupné 25,- Kčs
- 20. - zájezd do Smetanova divadla "COSI FAN TUTTE"

INZERCE

KVĚTINÁŘSTVÍ v Hostivici, Karlovarská ul.

nabízí: řezané, hrnkové a pokojové květiny, velký sortiment zeleninové a květinové sadby pro jaro 1991

na objednávku zhotoví: svatební kytice, smuteční vazby - kytice, věnce aj.

Prodej byl rozšířen o SEMENA zeleniny a květin ve velkém sortimentu včetně hybridních.

Na vaši návštěvu se těší

ZAHRADNICTVÍ

EVŽEN ZELENKA

Hostivice, tel. 395 485, 395 269

MÁTE POTÍŽE S PÁTEŘÍ ?

Trpíte bolestmi hlavy? Máte těžké nohy a ruce? Potřebujete odbornou masáž. Provedu podle dohody.

LADISLAV ZELENKA

Sportovců 922, Hostivice

tel. 395 269

Oznamuji podnikům a organizacím, že provádím kominické služby v určeném územním obvodu **H o s t i v i c e a J e n e č**. Tyto služby provádím na základě rozhodnutí č.j. 197/91/OSO/90 ze dne 4.12.1990, registrovaného u OÚ Praha západ. Žádám správu objektu v uvedeném územním obvodu o zaslání objednávky (smlouvy). Bez řádné objednávky nebudou služby provedeny.

Majitelé rodinných domků, kteří budou mít o moji službu zájem, stačí když zatelefonují nebo pošlou lístek s objednávkou.

Eliáš C h o m i a k
mistr kominický
Jiráskova 128
253 01 HOSTIVICE
telefon 395 305

